

Landstingsförbundets ordförande Lars Isaksson är mycket kritisk till Läkarförbundets sjukvårdspolitik. Vårdförbundets ordförande Eva Fernvall är mer välkomnande. Och socialminister Lars Engqvist håller låg profil.

Det är några av reaktionerna på förbundets politiska dokument »Framtidens sjukvård – finansiering, styrning och struktur« som presenterades förra veckan.

Landstingsförbundets ordförande Lars Isaksson:

»Förslaget är oerhört läkarfixerat«

Olycklig uppsplittring, ineffektiv marknadsstyrning och för mycket makt till läkarna. Det anser Landstingsförbundets ordförande Lars Isaksson (s) att Läkarförbundets förslag till ny sjukvårdsorganisation innebär.

II Lars Isaksson gillar inte Läkarförbundets förslag.

– Jag tycker att förslaget olyckligt splittrar upp vårt system med olika organisationslösningar för högspecialiserad vård, sjukhus och primärvård. Uppsplittade system i andra länder fungerar mycket sämre och är dyrare än ett sammanhållet system. Det finns brister i vårt svenska system också, men att klippa svansen på katten i bitar och »outsourca« som i industrin, det tror jag inte på.

– Det utesluter inte en sammanhållande diskussion om den högspecialiserade vården. Vi har tillstyrkt förslaget om en rikssjukvårdsnämnd, men inom ramen för regionsjukhusen.

En marknadsstyrd vård tror han inte heller på. Det flesta sådana system är ineffektiva eftersom de privatekonomiska drivkrafterna hos producenterna är starkare än patientintressena, menar han.

Han kallar förslaget att ta ifrån landstingen beställarrollen och lägga den på statliga styrelser för »väldigt långtgående«.

– Jag tror inte heller på statlig finansiering. Det blir inte en krona mer i systemet.

Tror på teamarbete

Lars Isaksson låter emellanåt tämligen upprörd.

– Staten har ju bedrivit verksamhet tidigare. När staten drev psykiatri var ingen lysande period i sjukvårdshistorien. SJ och Posten är inte heller några lysande exempel. Men om Läkarförbundet tror mer på staten får de göra det.

– Jag tycker det är intressant med olika inspel och har respekt för alla förslag, men Läkarförbundets är oerhört läkarfixerat. Jag tror inte att en enda profession kan ha huvudrollen. Jag tror mer på ett teamarbete där fler yrkesgrupper medverkar.

De övriga yrkesgruppernas roll syns inte i »Framtidens sjukvård«, menar han.

Argumentet återkommer apropå Läkarförbundets förslag om ett nationellt familjeläkarssystem, och Lars Isaksson tycker det är fel att fixera diskussionen

vid ett bestämt antal läkare.

– Jag tror inte att läkartätheten löser alla problem. Vi behöver fler läkare, men vi kan inte bygga sjukvårdssystem på en enda yrkesgrupp. Man ska arbeta mycket mer med teamarbete.

Om socialminister Lars Engqvists önskan om att göra upp med Landstingsförbundet om att pröva Läkarförbundets familjeläkarssystem i några landsting, se LT nr 18/2004, säger Lars Isaksson:

– Jag har inte diskuterat det med honom. Han gjorde ett utspel förra veckan, och det får han stå för.

På Landstingsförbundets webbplats säger Lars Isaksson också bland annat att förslaget skulle ge läkarna en kraftigt stärkt maktposition: »Jag är säker på att dagens komplexa sjukvård inte i samma grad som tidigare kan vila på bara den medicinska professionen. Det krävs ett tredelat ledarskap där även administratörer och politiker ingår.« •

Lars Isaksson

FOTO: LANDSTINGSFÖRBUNDET

FOTO: ANDREAS LUNDBERG

Eva Fernvall

Vårdförbundets ordförande Eva Fernvall:

»Kanske kan vi mötas«

Vårdförbundets ordförande Eva Fernvall är positiv men saknar patientperspektivet i Läkarförbundets nya politik.

II – Det är väldigt roligt att Läkarförbundet antagit ett sjukvårdspolitiskt program. Kanske kan vi mötas. Det finns delar som stämmer väl överens med vårt, bland annat statens ökade roll i finansiering och styrning, även om vi begränsar

oss till den högspecialiserade vården.

Eva Fernvall håller med om att det är en utmaning att åstadkomma vård på lika villkor men tror att det är bra om invånarna får behålla sina möjligheter att påverka politikerna på nära håll, och hon tror att det nära vårdbehovet bedöms bättre i det lokala samhället än av staten.

Och hon instämmer i att det behövs tydligare rollfördelning mellan politiker och sjukvårdsprofessionerna, men det finns andra sätt än att frånta landstingen beställarrollen. Beställar-utförarmodellen har inte enbart positiva effekter. Hon

vill hellre lyfta fram arbetet i Landstinget i Jönköpings län som ett exempel på positiv vårdutveckling med fokus på bland annat patientperspektivet, patientsäkerhet och kliniska förbättringar.

En behandlingsförmånsnämnd är en »intressant tanke«. Däremot stöder Vårdförbundet inte idén om ett nationellt familjeläkarssystem.

– Vi vill se värdkedjor som bygger på att fler specialiteter kan vara den fasta läkarkontakten.

Generellt tycker Eva Fernvall att patientperspektivet saknas i »Framtidens